

St. Mary of Czestochowa Parish Iskierki Parafialne

3010 South 48th Ct.
Cicero, IL 60804

Tel. 708-652-0948

Fax. 708-652-0646

Website: www.stmaryofczestochowa.org

E- Mail: parish@stmaryofczestochowa.org

Office Hours: Monday through Thursday - 9:00 AM to 5:00 PM; Friday - 10:30 AM to 6:30 PM

Thirty-Third Sunday in Ordinary Time November 13th, 2016

Masses:

Saturday

8.00 AM (English every 1st Saturday only)
5:00 PM (English), 6:30 PM (Polish)

Sunday

8:30 AM (English), 10:30 AM (Polish),
12:30 PM & 4:00 PM (Spanish)

Weekdays

Monday - Tuesday - Thursday - Friday
7:30 AM (English), 8:15 AM (Spanish)

Wednesday

8:00 AM (English) (only one mass)

First Fridays

7:00 PM (Polish)

Confessions:

Saturday

4:00 – 4:45 PM (Trilingual)
6:00 – 6:30PM (Polish)

Wednesday

6:00 – 7:40 PM (Trilingual)

Sunday

10:00 – 10:30 AM (Polish)

First Friday

6:30 – 7:00 PM (Polish)

Devotions:

Every Wednesday

8:30AM Novena to Our Lady of Perpetual Help
8:30 AM - 7:00 PM The entire day of adoration
of the Blessed Sacrament

7:00 PM Prayer Group-Adoration (Spanish)
7:45 PM Novena to Our Lady of Perpetual Help
(Spanish)

First Fridays

8:00-8:10 AM Adoration (English)

First Saturdays

8:30-9:00 AM Adoration (English)

Every Saturdays

6:30PM Novena to Our Lady of Perpetual Help
(Polish)

Every Fourth Saturday

6:30 PM Novena, Mass & Prayer Vigil (Polish)

Fr. Waldemar Wieladek CSsR - Superior & Pastor, Ext. 227

E-mail: waldemar@stmaryofczestochowa.org

Fr. Marian Furca CSsR - Associate Pastor, Ext. 229

E-mail: mario@stmaryofczestochowa.org

Fr. Zbigniew Pienkos CSsR - Resident Priest Ext. 226

E-mail: zbigniew@stmaryofczestochowa.org

Rosamar Mallari - Receptionist, Ext. 220

E-mail: parish@stmaryofczestochowa.org

Yolanda Torres - Receptionist, Ext. 220

E-mail: parish@stmaryofczestochowa.org

Witold Socha - Music Director, Tel. 708-299-8816

E-mail: musicdir@stmaryofczestochowa.org

Bulletin Editor, Ext 220

E-mail: bulletin@stmaryofczestochowa.org

Alice Krzak - Web Communications, Tel. 708-218-7842

E-Mail: alice@stmaryofczestochowa.org

Irene Saldaña - CCD

E-mail: ccd@stmaryofczestochowa.org

Social Center

5000 W. 31st St.

Tel. 708-652-7118

E-mail: scenter@stmaryofczestochowa.org

SICK CALLS - In all cases of serious illness or accidents, a priest should be called at once. Holy Communion will be brought to the sick upon request.

MARRIAGES - Should be arranged at least 6 months in advance.

NEWCOMERS - All new families / individuals may register by stopping at the rectory or by calling the parish secretary ext. 220.

November 13, Thirty-Third Sunday in Ordinary Time

- 8:30 Parishioners
10:00 Wypominki
10:30 O zdrowie i Boże bł. oraz opiekę Matki Bożej Częstochowskiej dla Rozalii Gutierrez
O zdrowie i Boże bł. i opiekę Matki Bożej Częstochowskiej dla Kacpra z okazji 1-szych urodzin
O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
†Maria Sadelska (mąż i dzieci)
†Maria Ratułowska w 8-ą rocz. śm. (Córka z Rodziną)
†Edward Borodziński w 1-szą rocz. śm. (Przyjaciele)
†Zofia Stankiewicz z domu Banachowska (Brat z Rodziną)
†Donna Nocco w 1-sza rocz. śm. (Barbara)
†Stanisław Krasucki w 6-tą rocz. śm. (Barbara)
††Adolfina i Jan Krasuccy (Barbara)
12:30 Presentación de 3 años de Jayden Flores (padrinos Ricardo Barajas & Christina Mendoza, madre Melissa Flores)
†Alfredo Ortiz, eterno descanso (hija)
3:00 Novena
4:00 Feligreses

November 14, Monday, Weekday in Ordinary Time

- 7:30 †Paweł i Kazimiera Kubaczyk
8:15 O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
7PM Novena

November 15, Tuesday, Saint Albert the Great, Bishop and Doctor of the Church

- 7:30 O Bożą opiekę i powrót do zdrowia dla Natalii Michaludis (Siostrzenica Urszula)
8:15 O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
7PM Novena

November 16, Wednesday, Saint Margaret of Scotland; Saint Gertrude, Virgin

- 8:00 O powrót do zdrowia dla mamy Haliny Ściążko (Córka Urszula)
8:30 Eucharistic Adoration until 7PM
7PM Circulo de Oración y Novena
7:45 Novena a Nuestra Señora del Perpetuo Socorro

November 17, Thursday, Saint Elizabeth of Hungary, Religious

- 7:30 †Chester Kraska and Cecilia Kraska-Spaniak (family)
8:15 †Lucila Perez Rodriguez, 1er aniversario luctuoso (hijos)
7PM Novena

November 18, Friday, The Dedication of the Basilicas of Saints Peter and Paul, Apostles; USA: Saint Rose Philippine Duchesne, Virgin

- 7:30 O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
8:15 O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
7PM Novena

November 19, Saturday, Weekday in ordinary Time

- 1PM Quinceañera: Lizet Avitia
3PM Quinceañera: Yvette Elizaberth Mata
5:00 Parishioners
6:30 W int. próśb i podziękowań, które złożone zostały na Nieustanną Nowennę
O uwolnienie z nałogu dla Łukasza (Babcia)
8PM Novena

Lector Schedule

Saturday, November 19

- 5:00 Sharon Wisnieski-Wente, Jean Wojdula -Yunker
6:30 Adriana Ratułowska, Anna Drumsta

Sunday, November 20

- 8:30 John Kociolko
10:30 Kasia Kowalska, Krzysztof Odbierzyleb
12:30 Los jovenes
4:00 Los niños

Eucharistic Minister

Saturday, November 19

- 5:00 Jean Wojdula-Yunker, Frances Balla
6:30 Krzysztof Odbierzyleb

Sunday, November 20

- 8:30 Christine Zaragoza, Ann Twomey, Ma. Carmen Castañeda
10:30 Krzysztof Odbierzyleb, Jan Radomyski Waldemar Lipka
12:30 Vicente e Irene Saldaña, Nydia Cano, Ruth Trujillo
4:00 Rene y Gisela Aviña, Enrique Garcia

We welcome in Baptism:

Victoria Raquel Guzman

Eternal rest.....

†Maria Corona

May God Who called you, take you home!

ANNOUNCEMENTS

CONGREGATION FOR THE DOCTRINE OF THE FAITH

**Instruction Ad resurgendum cum Christo
regarding the burial of the deceased**

and the conservation of the ashes in the case of cremation

1. To rise with Christ, we must die with Christ: we must “be away from the body and at home with the Lord” (2 Cor 5:8). With the Instruction Piam et Constantem of 5 July 1963, the then Holy Office established that “all necessary measures must be taken to preserve the practice of reverently burying the faithful departed”, adding however that cremation is not “opposed per se to the Christian religion” and that no longer should the sacraments and funeral rites be denied to those who have asked that they be cremated, under the condition that this choice has not been made through “a denial of Christian dogmas, the animosity of a secret society, or hatred of the Catholic religion and the Church”. [1] Later this change in ecclesiastical discipline was incorporated into the Code of Canon Law (1983) and the Code of Canons of Oriental Churches (1990).

During the intervening years, the practice of cremation has notably increased in many countries, but simultaneously new ideas contrary to the Church’s faith have also become widespread. Having consulted the Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments, the Pontifical Council for Legislative Texts and numerous Episcopal Conferences and Synods of Bishops of the Oriental Churches, the Congregation for the Doctrine of the Faith has deemed opportune the publication of a new Instruction, with the intention of underlining the doctrinal and pastoral reasons for the preference of the burial of the remains of the faithful and to set out norms pertaining to the conservation of ashes in the case of cremation.

2. The resurrection of Jesus is the culminating truth of the Christian faith, preached as an essential part of the Paschal Mystery from the very beginnings of Christianity: “For I handed on to you as of first importance what I also received: that Christ died for our sins in accordance with the scriptures; that he was buried; that he was raised on the third day in accordance with the scriptures; that he appeared to Cephas, then to the Twelve” (1 Cor 15:3-5).

Through his death and resurrection, Christ freed us from sin and gave us access to a new life, “so that as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, we too might walk in newness of life” (Rm 6:4). Furthermore, the risen Christ is the principle and source of our future resurrection: “Christ has been raised from the dead, the first fruits of those who have fallen asleep [...] For as in Adam all die, so also in Christ shall all be made alive” (1 Cor 15:20-22).

It is true that Christ will raise us up on the last day; but it is also true that, in a certain way, we have already risen with Christ. In Baptism, actually, we are immersed in the death and resurrection of Christ and sacramentally assimilated to him: “You were buried with him in baptism, in which you were also raised with him through faith in the power of God, who raised him from the dead” (Col 2:12). United with Christ by Baptism, we already truly participate in the life of the risen Christ (cf. Eph 2:6).

Sunday Collection, November 6, 2016

Many thanks to those of you who have contributed to St. Mary of Czestochowa’s collection this past week. Your gifts are essential to our ministry, and we are grateful.

Nov. 5	5:00 PM	\$401.00
	6:30 PM	\$211.00
Nov. 6	8:30 AM	\$733.00
	10:30 AM	\$1,314.00
	12:30 PM	\$1,334.00
	4:00 PM	\$706.00
		\$4,699.00

PARKING LOT CAMPAIGN

Collection November 5 & 6, 2016.....\$425.00

Goal: \$193,596

Deficit: \$104,976

Donations: \$88,620

PRAY FOR OUR PARISHIONERS

WHO ARE ILL

Please call the rectory office to add or delete names from the list.

Zofia Bednara	Nancy Orozco Lopez
Ray Bogacz	Marcella Pugno
Helen Cison	Lorraine Porod
Grzegorz Czaja	Mark F. Rendak
Maria Diaz	Leopoldo Reyna
Denise Dooley	Mary Ruiz
Lottie Fik	Haley Spirakis
Angela “Angie” Galvan	Ronald Stachowski
Josephine Gadzinski	Antonio Venegas
Alma Guzman	Stella Wazny
Trinidad Hernandez	Marie Wisnieski
Theresa Jobin	Brenda Wojkovich
Wladyslawa Jaskot	Denise M Jandura
Cecilia Kandl	Rich S Jandura
Theresa Kazda	Paul Zaragoza
Harriet Kurcab	Ivonne Heremza
Nicholas Moskos	Lorraine Grabka
Larry Napoletano	
Lawrence Natonski	

If you would like to add a name to the list, please call the rectory at 708652-0948 Ext. 20.

Because of Christ, Christian death has a positive meaning. The Christian vision of death receives privileged expression in the liturgy of the Church: "Indeed for your faithful, Lord, life is changed not ended, and, when this earthly dwelling turns to dust, an eternal dwelling is made ready for them in heaven".[2] By death the soul is separated from the body, but in the resurrection God will give incorruptible life to our body, transformed by reunion with our soul. In our own day also, the Church is called to proclaim her faith in the resurrection: "The confidence of Christians is the resurrection of the dead; believing this we live".[3]

3. Following the most ancient Christian tradition, the Church insistently recommends that the bodies of the deceased be buried in cemeteries or other sacred places.[4]

In memory of the death, burial and resurrection of the Lord, the mystery that illumines the Christian meaning of death,[5] burial is above all the most fitting way to express faith and hope in the resurrection of the body.[6]

The Church who, as Mother, has accompanied the Christian during his earthly pilgrimage, offers to the Father, in Christ, the child of her grace, and she commits to the earth, in hope, the seed of the body that will rise in glory.[7]

By burying the bodies of the faithful, the Church confirms her faith in the resurrection of the body,[8] and intends to show the great dignity of the human body as an integral part of the human person whose body forms part of their identity.[9] She cannot, therefore, condone attitudes or permit rites that involve erroneous ideas about death, such as considering death as the definitive annihilation of the person, or the moment of fusion with Mother Nature or the universe, or as a stage in the cycle of regeneration, or as the definitive liberation from the "prison" of the body.

Furthermore, burial in a cemetery or another sacred place adequately corresponds to the piety and respect owed to the bodies of the faithful departed who through Baptism have become temples of the Holy Spirit and in which "as instruments and vessels the Spirit has carried out so many good works".[10]

Tobias, the just, was praised for the merits he acquired in the sight of God for having buried the dead,[11] and the Church considers the burial of dead one of the corporal works of mercy.[12]

Finally, the burial of the faithful departed in cemeteries or other sacred places encourages family members and the whole Christian community to pray for and remember the dead, while at the same time fostering the veneration of martyrs and saints.

Through the practice of burying the dead in cemeteries, in churches or their environs, Christian tradition has upheld the relationship between the living and the dead and has opposed any tendency to minimize, or relegate to the purely private sphere, the event of death and the meaning it has for Christians.

4. In circumstances when cremation is chosen because of sanitary, economic or social considerations, this choice must never violate the explicitly-stated or the reasonably inferable wishes of the deceased faithful. The Church raises no doctrinal objections to this practice, since cremation of the deceased's body does not affect his or her soul, nor does it prevent God, in his omnipotence, from raising up the deceased body to new life. Thus cremation, in and of itself, objectively negates neither the Christian doctrine of the soul's immortality nor that of the resurrection of the body.[13]

The Church continues to prefer the practice of burying the bodies

of the deceased, because this shows a greater esteem towards the deceased. Nevertheless, cremation is not prohibited, "unless it was chosen for reasons contrary to Christian doctrine".[14]

In the absence of motives contrary to Christian doctrine, the Church, after the celebration of the funeral rite, accompanies the choice of cremation, providing the relevant liturgical and pastoral directives, and taking particular care to avoid every form of scandal or the appearance of religious indifferentism.

5. When, for legitimate motives, cremation of the body has been chosen, the ashes of the faithful must be laid to rest in a sacred place, that is, in a cemetery or, in certain cases, in a church or an area, which has been set aside for this purpose, and so dedicated by the competent ecclesial authority.

From the earliest times, Christians have desired that the faithful departed become the objects of the Christian community's prayers and remembrance. Their tombs have become places of prayer, remembrance and reflection. The faithful departed remain part of the Church who believes "in the communion of all the faithful of Christ, those who are pilgrims on earth, the dead who are being purified, and the blessed in heaven, all together forming one Church".[15]

The reservation of the ashes of the departed in a sacred place ensures that they are not excluded from the prayers and remembrance of their family or the Christian community. It prevents the faithful departed from being forgotten, or their remains from being shown a lack of respect, which eventuality is possible, most especially once the immediately subsequent generation has too passed away. Also it prevents any unfitting or superstitious practices.

6. For the reasons given above, the conservation of the ashes of the departed in a domestic residence is not permitted. Only in grave and exceptional cases dependent on cultural conditions of a localized nature, may the Ordinary, in agreement with the Episcopal Conference or the Synod of Bishops of the Oriental Churches, concede permission for the conservation of the ashes of the departed in a domestic residence. Nonetheless, the ashes may not be divided among various family members and due respect must be maintained regarding the circumstances of such a conservation.

7. In order that every appearance of pantheism, naturalism or nihilism be avoided, it is not permitted to scatter the ashes of the faithful departed in the air, on land, at sea or in some other way, nor may they be preserved in mementos, pieces of jewelry or other objects. These courses of action cannot be legitimized by an appeal to the sanitary, social, or economic motives that may have occasioned the choice of cremation.

8. When the deceased notoriously has requested cremation and the scattering of their ashes for reasons contrary to the Christian faith, a Christian funeral must be denied to that person according to the norms of the law.[16]

The Sovereign Pontiff Francis, in the Audience granted to the undersigned Cardinal Prefect on 18 March 2016, approved the present Instruction, adopted in the Ordinary Session of this Congregation on 2 March 2016, and ordered its publication.

Rome, from the Offices of the Congregation for the Doctrine of the Faith, 15 August 2016, the Solemnity of the Assumption of the Blessed Virgin Mary.

Gerhard Card. Müller - Prefect

+ Luis F. Ladaria, S.I. - Titular Archbishop of Thibica - Secretary

Instrucción Ad resurgendum cum Christo acerca de la sepultura de los difuntos y la conservación de las cenizas en caso de cremación.

1. Para resucitar con Cristo, es necesario morir con Cristo, es necesario «dejar este cuerpo para ir a morar cerca del Señor» (2 Co 5, 8). Con la Instrucción *Piam et constantem* del 5 de julio de 1963, el entonces Santo Oficio, estableció que «la Iglesia aconseja vivamente la piadosa costumbre de sepultar el cadáver de los difuntos», pero agregó que la cremación no es «contraria a ninguna verdad natural o sobrenatural» y que no se les negaran los sacramentos y los funerales a los que habían solicitado ser cremados, siempre que esta opción no obedezca a la «negación de los dogmas cristianos o por odio contra la religión católica y la Iglesia» [1]. Este cambio de la disciplina eclesiástica ha sido incorporado en el Código de Derecho Canónico (1983) y en el Código de Cánones de las Iglesias Orientales (1990).

Mientras tanto, la práctica de la cremación se ha difundido notablemente en muchos países, pero al mismo tiempo también se han propagado nuevas ideas en desacuerdo con la fe de la Iglesia. Después de haber debidamente escuchado a la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, el Consejo Pontificio para los Textos Legislativos y muchas Conferencias Episcopales y Sínodos de los Obispos de las Iglesias Orientales, la Congregación para la Doctrina de la Fe ha considerado conveniente la publicación de una nueva Instrucción, con el fin de reafirmar las razones doctrinales y pastorales para la preferencia de la sepultura de los cuerpos y de emanar normas relativas a la conservación de las cenizas en el caso de la cremación.

2. La resurrección de Jesús es la verdad culminante de la fe cristiana, predicada como una parte esencial del Misterio pascual desde los orígenes del cristianismo: «Les he transmitido en primer lugar, lo que yo mismo recibí: Cristo murió por nuestros pecados, conforme a la Escritura. Fue sepultado y resucitó al tercer día, de acuerdo con la Escritura. Se apareció a Pedro y después a los Doce» (1 Co 15,3-5).

Por su muerte y resurrección, Cristo nos libera del pecado y nos da acceso a una nueva vida: «a fin de que, al igual que Cristo fue resucitado de entre los muertos... también nosotros vivamos una nueva vida» (Rm 6,4). Además, el Cristo resucitado es principio y fuente de nuestra resurrección futura: «Cristo resucitó de entre los muertos, como primicia de los que durmieron... del mismo modo que en Adán mueren todos, así también todos revivirán en Cristo» (1 Co 15, 20-22).

Si es verdad que Cristo nos resucitará en el último día, también lo es, en cierto modo, que nosotros ya hemos resucitado con Cristo. En el Bautismo, de hecho, hemos sido sumergidos en la muerte y resurrección de Cristo y asimilados sacramentalmente a él: «Sepultados con él en el bautismo, con él habéis resucitado por la fe en la acción de Dios, que le resucitó de entre los muertos» (Col 2, 12). Unidos a Cristo por el Bautismo, los creyentes participan ya realmente en la vida celestial de Cristo resucitado (cf. Ef 2, 6).

Gracias a Cristo, la muerte cristiana tiene un sentido positivo. La visión cristiana de la muerte se expresa de modo privilegiado en la liturgia de la Iglesia: «La vida de los que en ti creemos, Señor, no termina, se transforma: y, al deshacerse nuestra morada terrenal, adquirimos una mansión eterna en el cielo» [2]. Por la muerte, el alma se separa del cuerpo, pero en la resurrección Dios devolverá la vida incorruptible a nuestro cuerpo transformado, reuniéndolo con nuestra alma. También en nuestros días, la Iglesia está llamada a anunciar la fe en la resurrección: «La resurrección de los muertos es esperanza de los cristianos; somos cristianos por creer en ella» [3].

3. Siguiendo la antiquísima tradición cristiana, la Iglesia recomienda insistentemente que los cuerpos de los difuntos sean sepultados en los cementerios u otros lugares sagrados [4].

En la memoria de la muerte, sepultura y resurrección del Señor, misterio a la luz del cual se manifiesta el sentido cristiano de la muerte [5], la inhumación es en primer lugar la forma más adecuada para expresar la fe y la esperanza en la resurrección corporal [6].

La Iglesia, como madre acompaña al cristiano durante su peregrinación terrenal, ofrece al Padre, en Cristo, el hijo de su gracia, y entregará sus restos mortales a la tierra con la esperanza de que resucitará en la gloria [7].

Enterrando los cuerpos de los fieles difuntos, la Iglesia confirma su fe en la resurrección de la carne [8], y pone de relieve la alta dignidad del cuerpo humano como parte integrante de la persona con la cual el cuerpo comparte la historia [9]. No puede permitir, por lo tanto, actitudes y rituales que impliquen conceptos erróneos de la muerte, considerada como anulación definitiva de la persona, o como momento de fusión con la Madre naturaleza o con el universo, o como una etapa en el proceso de re-encarnación, o como la liberación definitiva de la «prisión» del cuerpo.

Además, la sepultura en los cementerios u otros lugares sagrados responde

adecuadamente a la compasión y el respeto debido a los cuerpos de los fieles difuntos, que mediante el Bautismo se han convertido en templo del Espíritu Santo y de los cuales, «como herramientas y vasos, se ha servido piadosamente el Espíritu para llevar a cabo muchas obras buenas» [10].

Tobías el justo es elogiado por los méritos adquiridos ante Dios por haber sepultado a los muertos [11], y la Iglesia considera la sepultura de los muertos como una obra de misericordia corporal [12].

Por último, la sepultura de los cuerpos de los fieles difuntos en los cementerios u otros lugares sagrados favorece el recuerdo y la oración por los difuntos por parte de los familiares y de toda la comunidad cristiana, y la veneración de los mártires y santos.

Mediante la sepultura de los cuerpos en los cementerios, en las iglesias o en las áreas a ellos dedicadas, la tradición cristiana ha custodiado la comunión entre los vivos y los muertos, y se ha opuesto a la tendencia a ocultar o privatizar el evento de la muerte y el significado que tiene para los cristianos.

4. Cuando razones de tipo higiénicas, económicas o sociales lleven a optar por la cremación, ésta no debe ser contraria a la voluntad expresa o razonablemente presunta del fiel difunto, la Iglesia no ve razones doctrinales para evitar esta práctica, ya que la cremación del cadáver no toca el alma y no impide a la omnipotencia divina resucitar el cuerpo y por lo tanto no contiene la negación objetiva de la doctrina cristiana sobre la inmortalidad del alma y la resurrección del cuerpo [13].

La Iglesia sigue prefiriendo la sepultura de los cuerpos, porque con ella se demuestra un mayor aprecio por los difuntos; sin embargo, la cremación no está prohibida, «a no ser que haya sido elegida por razones contrarias a la doctrina cristiana» [14].

En ausencia de razones contrarias a la doctrina cristiana, la Iglesia, después de la celebración de las exequias, acompaña la cremación con especiales indicaciones litúrgicas y pastorales, teniendo un cuidado particular para evitar cualquier tipo de escándalo o indiferencia religiosa.

5. Si por razones legítimas se opta por la cremación del cadáver, las cenizas del difunto, por regla general, deben mantenerse en un lugar sagrado, es decir, en el cementerio o, si es el caso, en una iglesia o en un área especialmente dedicada a tal fin por la autoridad eclesiástica competente.

Desde el principio, los cristianos han deseado que sus difuntos fueran objeto de oraciones y recuerdo de parte de la comunidad cristiana. Sus tumbas se convirtieron en lugares de oración, recuerdo y reflexión. Los fieles difuntos son parte de la Iglesia, que cree en la comunión «de los que peregrinan en la tierra, de los que se purifican después de muertos y de los que gozan de la bienaventuranza celeste, y que todos se unen en una sola Iglesia» [15].

La conservación de las cenizas en un lugar sagrado puede ayudar a reducir el riesgo de sustraer a los difuntos de la oración y el recuerdo de los familiares y de la comunidad cristiana. Así, además, se evita la posibilidad de olvido, falta de respeto y malos tratos, que pueden sobrevenir sobre todo una vez pasada la primera generación, así como prácticas inconvenientes o supersticiosas.

6. Por las razones mencionadas anteriormente, no está permitida la conservación de las cenizas en el hogar. Sólo en casos de graves y excepcionales circunstancias, dependiendo de las condiciones culturales de carácter local, el Ordinario, de acuerdo con la Conferencia Episcopal o con el Sínodo de los Obispos de las Iglesias Orientales, puede conceder el permiso para conservar las cenizas en el hogar. Las cenizas, sin embargo, no pueden ser divididas entre los diferentes núcleos familiares y se les debe asegurar respeto y condiciones adecuadas de conservación.

7. Para evitar cualquier malentendido panteísta, naturalista o nihilista, no sea permitida la dispersión de las cenizas en el aire, en la tierra o en el agua o en cualquier otra forma, o la conversión de las cenizas en recuerdos conmemorativos, en piezas de joyería o en otros artículos, teniendo en cuenta que para estas formas de proceder no se pueden invocar razones higiénicas, sociales o económicas que pueden motivar la opción de la cremación.

8. En el caso de que el difunto hubiera dispuesto la cremación y la dispersión de sus cenizas en la naturaleza por razones contrarias a la fe cristiana, se le han de negar las exequias, de acuerdo con la norma del derecho [16].

El Sumo Pontífice Francisco, en audiencia concedida al infrascrito Cardenal Prefecto el 18 de marzo de 2016, ha aprobado la presente Instrucción, decidida en la Sesión Ordinaria de esta Congregación el 2 de marzo de 2016, y ha ordenado su publicación.

Roma, de la sede de la Congregación para la Doctrina de la Fe, 15 de agosto de 2016, Solemnidad de la Asunción de la Santísima Virgen María.

Gerhard Card. Müller— Prefecto

+Luis F. Ladaria, S.I.— Arzobispo titular de Thibica -Secretario

Instrukcja Ad resurgendum cum Christo dotycząca pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji

Aby zmartwychwstać z Chrystusem, należy umrzeć z Chrystusem, należy „opuścić nasze ciało i stać w obliczu Pana” (2 Kor 5,8). W instrukcji Piam et constantem z dnia 5 lipca 1963 roku, ówczesne Święte Oficjum ustanowiło, by „wiernie dochowywać zwyczaju grzebania ciał wiernych zmarłych”, dodając jednak, że kremacja nie jest „sama w sobie sprzeczna z religią chrześcijańską” i aby nie odmawiano już sakramentów i uroczystości pogrzebowych tym, którzy poprosili o kremację po śmierci, pod warunkiem, że wybór ten nie był podyktowany wolą „odrzućcia chrześcijańskich dogmatów, albo w duchu sekciarskim, albo też pod wpływem nienawiści wobec religii katolickiej i Kościoła”.¹ Owa zmiana dyscypliny kościelnej została później wprowadzona do Kodeksu Prawa Kanonicznego (1983) oraz do Kodeksu Kanonów Kościołów Wschodnich (1990).

Tymczasem praktyka kremacji rozpowszechniła się znacząco w dużej liczbie krajów, ale jednocześnie rozpowszechniły się także nowe idee, sprzeczne z wiarą Kościoła. Po dokładnym wysłuchaniu Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Papieskiej Rady ds. Tekstów Prawnych oraz licznych Konferencji Episkopatów i Synodów Biskupich Kościołów Wschodnich, Kongregacja Nauki Wiary uznała za właściwe opublikować nową Instrukcję, w celu potwierdzenia przyczyn doktrynalnych i duszpasterskich, dla których preferuje się pochówek ciał, oraz wydać normy dotyczące przechowywania prochów w przypadku kremacji.

Zmartwychwstanie Jezusa jest kulminacyjną prawdą wiary chrześcijańskiej, głoszoną jako zasadniczą część Tajemnicy Paschalnej od samych początków chrześcijaństwa: „Przekazałem wam to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu” (1 Kor 15,3-5). Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie, Chrystus uwolnił nas od grzechu i dał nam dostęp do nowego życia: „Jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca, także i my możemy wkroczyć w nowe życie” (Rz 6,4). Ponadto, Chrystus zmartwychwstały jest początkiem i źródłem naszego przyszłego zmartwychwstania: „Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli...; i jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni” (1 Kor 15,20–22). Jeśli prawdą jest, że Chrystus wskrzesi nas „w dniu ostatecznym”, jest również prawdą, pod pewnym względem, że już zmartwychwstał z Chrystusem. Przez chrzest bowiem jesteśmy zanurzeni w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa i sakramentalnie do Niego upodobnieni: „jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił” (Kol 2,12). Zjednoczeni z Chrystusem przez chrzest, już teraz uczestniczymy w sposób rzeczywisty w życiu Chrystusa zmartwychwstałego (por. Ef 2,6). Dzięki Chrystusowi w chrześcijaństwie śmierć ma znaczenie pozytywne. Kościół w liturgii modli się: „Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie”.²

Z chwilą śmierci dusza zostaje oddzielona od ciała, ale w zmartwychwstaniu Bóg przywróci niezniszczalne życie naszemu przekształconemu ciału, jednocząc je ponownie z naszą duszą. Również w naszych czasach Kościół wezwany jest do głoszenia wiary w zmartwychwstanie: „Zmartwychwstanie zmarłych jest wiarą chrześcijan: wierząc w nie nimi jesteśmy”.³

Idąc za starodawną tradycją chrześcijańską, Kościół usilnie zaleca,

by ciała zmarłych chowane były na cmentarzu lub w miejscu świętym.⁴ We wspomnieniu śmierci, pogrzebania i zmartwychwstania Pana, tajemnicy w świetle której objawia się chrześcijański sens śmierci,⁵ pochówek jest przede wszystkim najbardziej odpowiednią formą wyrażenia wiary i nadziei w zmartwychwstanie ciała.⁶

Kościół, który jak Matka towarzyszył chrześcijaninowi podczas jego ziemskiej pielgrzymki, ofiaruje Ojcu, w Chrystusie, dziecko Jego łaski i powierza ziemi jego śmiertelne szczątki w nadziei, że zmartwychwstanie w chwale.⁷ Grzebiąc ciała wiernych zmarłych, Kościół potwierdza wiarę w zmartwychwstanie ciała⁸ i zamierza uwydatnić wysoką godność ludzkiego ciała, jako nierozłącznej części osoby, której historię to ciało współdzieli.⁹ Nie może zatem pozwolić na postawy i obrzędy, które uwzględniają błędne pojęcie śmierci, postrzeganej zarówno jako ostateczne unicestwienie osoby, jak i chwilę jej fuzji z matką naturą lub ze wszechświatem, jako etap w procesie reinkarnacji, lub też jako ostateczne wyzwolenie z „więzienia” ciała.

Ponadto pochówek na cmentarzach lub w innych miejscach świętych właściwie odpowiada współczuciu i szacunkowi, jakie należą się ciałom zmarłych wiernych, które przez chrzest stały się świątynią Ducha Świętego i którymi, „jak narzędniami i naczyniami, w sposób święty posłużył się Duch Święty, aby dokonać wielu dobrych dzieł”.¹⁰

Sprawiedliwy Tobiasz wychwalany jest za zasługi zdobyte wobec Boga przez to, że grzebał zmarłych,¹¹ a Kościół uważa pochówek zmarłych za dzieło miłosierdzia wobec ciała.¹² Na koniec wreszcie pochówek ciał wiernych zmarłych na cmentarzach lub w innych miejscach świętych sprzyja pamięci i modlitwie za zmarłych ze strony rodziny i całej wspólnoty chrześcijańskiej, jak też czczenia męczenników i świętych. Przez pochówek ciał na cmentarzach, w kościołach czy na terenach do tego przystosowanych, tradycja chrześcijańska strzegła wspólnoty między żywymi i umarłymi, i przeciwstawiała się tendencji ukrywania lub prywatyzowania wydarzenia śmierci oraz znaczenia, jakie ma ona dla chrześcijan.

Tam, gdzie przyczyny typu higienicznego, ekonomicznego lub społecznego prowadzą do wyboru kremacji – wyboru, który nie może być sprzeczny z jasno wyrażoną wolą zmarłego, lub z jego wolą niebezpiecznie domniemaną – Kościół nie dostrzega przyczyn doktrynalnych, by zakazać takiej praktyki, jako że kremacja zwłok nie dotyka duszy i nie uniemożliwia boskiej wszechmocy wskrzeszenia ciała, a więc nie zawiera obiektywnego zaprzeczenia doktryny chrześcijańskiej na temat nieśmiertelności duszy i zmartwychwstania ciała.¹³

Kościół nadal preferuje pochówek ciał, jako że w ten sposób okazuje się większy szacunek zmarłym; kremacja jednak nie jest zakazana, „chyba że została wybrana z powodów sprzecznych z nauką chrześcijańską”.¹⁴

W przypadku braku motywacji sprzecznych z doktryną chrześcijańską, Kościół, po odprawieniu uroczystości pogrzebowych, towarzyszy w kremacji przez właściwe wskazówki liturgiczne i duszpasterskie, dokładając szczególnej troski, by unikać wszelkiego rodzaju skandalu czy obojętności religijnej.

Kiedy z uzasadnionych przyczyn dokonuje się wyboru kremacji zwłok, prochy zmarłego muszą być przechowywane z zasady w miejscu świętym, czyli na cmentarzu, lub jeśli trzeba w kościele albo na terenie przeznaczonym na ten cel przez odpowiednie władze kościelne. Od samego początku chrześcijanie pragnęli, by ich zmarli byli obiektem modlitw i wspomnień wspólnoty chrześcijańskiej. Ich

Parafia Matki Bożej Częstochowskiej

groby stawały się miejscami modlitwy, pamięci i zadumy. Zmarli wierni są częścią Kościoła, który wierzy we wspólnotę „tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba; wszyscy łączą się w jeden Kościół”.¹⁵

Przechowywanie prochów w miejscu świętym może przyczynić się do zmniejszenia ryzyka odsunięcia zmarłych od modlitwy i pamięci krewnych i wspólnoty chrześcijańskiej. W ten sposób ponadto unika się możliwych sytuacji zapomnienia czy braku szacunku, jakie mogą mieć miejsce przede wszystkim po przeminięciu pierwszego pokolenia, jak również nieodpowiednich czy przesadnych praktyk.

Z wyżej wymienionych powodów przechowywanie prochów w miejscu zamieszkania nie jest dozwolone. Jedynie w przypadku ważnych i wyjątkowych okoliczności, zależnych od uwarunkowań kulturalnych o charakterze lokalnym, Ordynariusz, w porozumieniu z Konferencją Episkopatu lub Synodem Biskupów Kościołów Wschodnich, może udzielić zezwolenia na przechowywanie prochów w miejscu zamieszkania. Prochy jednak nie mogą być rozdzielane między poszczególne ogniska rodzinne i zawsze należy zapewniać im szacunek oraz odpowiednie warunki przechowywania.

Aby uniknąć wszelkiego rodzaju dwuznaczności o charakterze pan-

teistycznym, naturalistycznym czy nihilistycznym, nie należy zezwalać na rozrzucanie prochów w powietrzu, na ziemi lub w wodzie albo w inny sposób, ani też przerabianie kremowanych prochów na pamiątki, biżuterię czy inne przedmioty, pamiętając, że w stosunku do tego typu postępowania nie można brać pod uwagę przyczyn higienicznych, społecznych czy ekonomicznych, które mogą prowadzić do wyboru kremacji.

W przypadku gdy zmarły notorycznie żądał kremacji i rozrzucenia własnych prochów w naturze z powodów sprzecznych z wiarą chrześcijańską, należy, zgodnie z prawem, odmówić przeprowadzenia uroczystości pogrzebowych.¹⁶

W czasie audiencji udzielonej w dniu 18 marca 2016 roku niżej podpisanemu Kardynałowi Prefektowi, Ojciec Święty Franciszek za potwierdzeniem niniejszą Instrukcję, przyjętą podczas Sesji Zwyczajnej w tej Kongregacji w dniu 2 marca 2016 roku, i polecił ją opublikować.

Rzym, w siedzibie Kongregacji Nauki Wiary, 15 sierpnia 2016 roku, w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Gerhard Card. Müller - Prefect

+ Luis F. Ladaria, S.I. - Titular Archbishop of Thibica - Secretary

St. Mary of Czestochowa Parish - Membership Form

Forma Przynależności do Parafii M. B. Częstochowskiej

Forma de Registro a la Parroquia de Nuestra Señora de Czestochowa

CHECK ONE:

- New Registration
- Change of Address
- Moving out of parish
- Want Envelopes

ZAZNACZ JEDNO:

- Nowo Zarejestrowany
- Zmiana Adresu
- Wyprowadzka z Parafii
- Proszę o Koperty

MARQUE UNO:

- Primer Registro
- Cambio de Dirección
- Cambio de Parroquia
- Necesito Sobres

First & Last Name / Imię i Nazwisko / Nombre y Apellido

Address / Adres / Dirección

City / Miasto / Ciudad

Zip Code / Kod Pocztowy / Zona Postal

Phone / Telefon / Teléfono

Please drop Membership Form into the offertory basket or mail to Rectory.

Proszę wrzucić ta formę do koszyka na tacę lub przesłać na Plebanie.

Favor de regresar la Forma Completa en la Canasta de Ofrendas o mandarla por Correo a la Rectoría.